

Scénář k rozhlasové reportáži

Zpracovali: žáci 8. tříd ZŠ a MŠ Brno, Horní 16

Marek Luža, Matyáš Mezovský, Milan Hos, Vítek Šerák, Arthur Bodlak

1. vstup – Marek: Pan Josef Novotný se narodil na Českomoravské vrchovině v obci Studená v prvním roce Protektorátu Čechy a Morava. Na tuto nelehkou dobu má své první dětské vzpomínky.

„Tak nakonec otec sehnal bydlení v pivovaru, tam jsme se přestěhovali a z toho mám už vzpomínky. To byl pivovar hraběte Podstatzkého - Lichtensteina, kteří vlastnili zámek v Telči, a v tom pivovaru tatínek rozvážel pivo.“

2. vstup – Matyáš: Pan Novotný na vlastní oči viděl jedinou leteckou bitvu nad Protektorátem Čechy a Morava.

„Teď začala všude hučet letadla, tatínek sundal ten svůj prošíváný kabát a hodil to na mě, lehli jsme si do příkopu. Když ony střílely ty německé stíhačky, tak to byl asi, nevím kolikátý, třeba každý desátý náboj byl svítící. To bylo proto, aby viděl, jestli se trefí nebo ne. Takže po celém nebi byly takové svítící čáry a mezi nimi letělo obrovské letadlo, americká létající pevnost.“

3. vstup – Milan: 3. září 1945 začal pan Novotný chodit do školy ve Slavonicích, kam se přestěhovali, protože tatínek zde dostal místo městského strážníka.

„Teď já jsem přišel do té třídy, tam byly děti, kterým jsem nerozuměl, rakouští Němci ze Slavonic. Pár českých dětí už tam bylo a ty německé brzy dostaly bílou pásku na rukáv, bez toho nesměly chodit.“

4. vstup – Marek: V době povinné vojenské služby byl svědkem pokusu o překonání světového rekordu v atletice.

„Teď ten Zátopek běžel a někdo tam zvorál, jak mu ukazovali takovou tabulku kolik kol, tak jedno to číslo přehodil a on ten rekord nepřekonal, to jsem pak četl v novinách, vinou nějakého pitomce. Ale to, jak šla vlna kolem, jak on běžel a každý třetí měl stopky a sledoval, to bylo něco, Emile, Emile, pořád dokola.“

5. vstup – Matyáš: Pan Novotný učil na základní škole Horní v Brně od jejího otevření v roce 1973 až do roku 2004. Na svou pedagogickou činnost má zajímavé vzpomínky.

„Akorát byl problém, když třeba jedna holka si do sešitu, vždycky na začátku v každém sešitě jsem prosil, aby tam něco namalovali nebo tam nalepili nějaký obrázek, něco, co se jim líbí. Tak jedna holka si tam dala Masaryka na běloušovi v Židlochovicích. A když jsem to naštěstí zachytil, tak ji říkám, pozdravuj doma, je to moc hezké, ale nemůžeme to tam nechat, protože mě by taky mohli přeložit na jinou školu nebo i propustit, protože Masaryk byl nežádoucí v té době.“